Tento dokument slúži čisto na potrebu dokumentácie a inštitúcie nenesú nijakú zodpovednosť za jeho obsah

►**B** **SMERNICA 2001/80/ES EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY**

z 23. októbra 2001

o obmedzení emisií určitých znečisťujúcich látok do ovzdušia z veľkých spaľovacích zariadení

(Ú. v. ES L 309, 27.11.2001, s. 1)

Zmenené a doplnené:

		Úradný vestník		
		Č.	Strana	Dátum
►**M1**	Smernica Rady 2006/105/ES z 20. novembra 2006	L 363	368	20.12.2006
►**M2**	Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/31/ES z 23. apríla 2009	L 140	114	5.6.2009

Zmenené a doplnené:

►**A1**	Akt o podmienkach pristúpenia Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovinskej republiky a Slovenskej republiky a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia	L 236	33	23.9.2003

▼B

SMERNICA 2001/80/ES EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

z 23. októbra 2001

o obmedzení emisií určitých znečisťujúcich látok do ovzdušia z veľkých spaľovacích zariadení

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva a najmä na jej článok 175 ods. 1,

so zreteľom na návrh Komisie ([1]),

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ([2]),

po konzultácii s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s postupom stanoveným v článku 251 zmluvy ([3]) v zmysle spoločného textu schváleného zmierovacím výborom 2. augusta 2001,

keďže:

(1) Smernica Rady 88/609/EHS z 24. novembra 1988 o obmedzení emisií určitých znečisťujúcich látok do ovzdušia z veľkých spaľovacích zariadení ([4]) prispela k obmedzeniu a kontrole emisií do atmosféry z veľkých spaľovacích zariadení. V záujme väčšej jasnosti by sa mala prepracovať.

(2) Piaty akčný program pre životné prostredie ([5]) stanovuje ciele, aby kritické zaťaženie a úrovne určitých acidifikačných znečisťujúcich látok, ako sú oxid siričitý (SO_2) a oxidy dusíka (NO_x) nikdy neboli prekročené a čo sa týka kvality ovzdušia, všetci ľudia by mali byť účinne chránení pred známymi zdravotnými rizikami zo znečistenia ovzdušia.

(3) Všetky členské štáty podpísali Göteborský protokol z 1. decembra 1999 k Dohovoru Európskej hospodárskej komisie Organizácie spojených národov (EHK OSN) o diaľkovom znečisťovaní ovzdušia presahujúcom hranice štátov na zníženie acidifikácie, eutrofizácie a prízemného ozónu, čo zahŕňa okrem iného aj záväzky na obmedzovanie emisií oxidu siričitého a oxidov dusíka.

(4) Komisia zverejnila oznámenie o stratégii boja proti acidifikácii, v ktorej sa určila revízia smernice 88/609/EHS ako integrálna zložka tejto stratégie s dlhodobým cieľom znižovania emisií oxidu siričitého a oxidov dusíka v miere dostatočnej na pokles usadenín a koncentrácií pod kritickú úroveň a úroveň medzného zaťaženia.

([1]) Ú. v. ES C 300, 29.9.1998, s. 6,
Ú. v. ES C 212 E, 25.7.2000, s. 36.

([2]) Ú. v. ES C 101, 12.4.1999, s. 55.

([3]) Stanovisko Európskeho parlamentu zo 14. apríla 1999 (Ú. v. ES C 219, 30.7.1999, s. 175), spoločné stanovisko Rady z 9. novembra 2000 (Ú. v. ES C 375, 28.12.2000, s. 12) a rozhodnutie Európskeho parlamentu zo 14. marca 2001 (zatiaľ nezverejnené v úradnom vestníku). Rozhodnutie Európskeho parlamentu z 20. septembra 2001 a rozhodnutie Rady z 27. septembra 2001.

([4]) Ú. v. ES L 336, 7.12.1988, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Rady 94/66/ES (Ú. v. ES L 337, 24.12.1994, s. 83).

([5]) Ú. v. ES C 138, 17.5.1993, s. 1.

▼B

(5) V súlade s princípom subsidiarity, ako je vyložený v článku 5 zmluvy, cieľ znižovania kyslých emisií z veľkých spaľovacích zariadení nemôžu členské štáty účinne dosiahnuť, ak budú konať jednotlivo a nekoordinovaná činnosť nezaručuje dosiahnutie požadovaného cieľa; s ohľadom na potrebu znižovania kyslých emisií v celom spoločenstve je účinnejšie konať na úrovni spoločenstva.

(6) Existujúce veľké spaľovacie zariadenia výrazne prispievajú k emisiám oxidu siričitého a oxidom dusíka v spoločenstve a je potrebné znížiť tieto emisie. Preto je potrebné upraviť prístup k rozličným charakteristikám sektora veľkých spaľovacích zariadení v členských štátoch.

(7) Smernica Rady 96/61/ES z 24. septembra 1996 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia ([1]) stanovuje integrovaný prístup k prevencii a kontrole znečistenia, v ktorom sa zohľadňujú všetky aspekty environmentálneho správania zariadenia integrovaným spôsobom; spaľovacie zariadenia s nominálnym tepelným vstupom presahujúcim 50 MW sú zahrnuté do pôsobnosti tejto smernice; podľa článku 15 ods. 3 uvedenej smernice má Komisia na základe údajov dodaných členskými štátmi vydať zoznam hlavných emisií a zodpovedných zdrojov každé tri roky. Podľa článku 18 uvedenej smernice stanoví Rada, konajúc na návrh Komisie, limitné hodnoty emisií v súlade s postupmi uloženými v zmluve, pre ktoré sa určila potreba konať v rámci spoločenstva, najmä na základe výmeny informácií podľa článku 16 uvedenej smernice.

(8) Dodržiavanie hodnôt emisných limitov stanovených v tejto smernici by sa malo považovať za nutnú, ale nie dostatočnú podmienku pre súlad s požiadavkami smernice 96/61/ES týkajúcimi sa používania najlepších dostupných techník. Takýto súlad môže obsahovať prísnejšie hodnoty emisných limitov, hodnoty emisných limitov pre iné látky a iné roztoky a ďalšie vhodné podmienky.

(9) Za obdobie 15 rokov sa v priemysle získala skúsenosť z vykonávania techník na zníženie znečisťujúcich emisií z veľkých spaľovacích zariadení.

(10) Protokol o ťažkých kovoch k Dohovoru EHK OSN o diaľkovom znečisťovaní ovzdušia presahujúcom hranice štátov doporučuje prijatie opatrení na zníženie ťažkých kovov emitovaných určitými zariadeniami. Je známe, že výhody zo znižovania emisií prachu použitím zariadenia na odstraňovanie prachu zabezpečujú aj výhody zo znižovania emisií ťažkých kovov viazaných na častice.

(11) Zariadenia na výrobu elektrickej energie predstavujú významnú časť sektora veľkých spaľovacích zariadení.

(12) Účelom smernice 96/92/ES Európskeho parlamentu a Rady z 19. decembra 1996 týkajúcej sa všeobecných pravidiel pre vnútorný trh s elektrickou energiou ([2]) je okrem iného mať účinok na distribúciu nových výrobných kapacít medzi nové prírastky v sektore.

(13) Spoločenstvo má záväzok redukovať emisie oxidu uhličitého. Kde je to uskutočniteľné, kombinovaná výroba tepla a elektrickej energie predstavuje cennú príležitosť na výrazné zlepšenie celkovej účinnosti využívania palív.

(14) Významné zvýšenie používania zemného plynu pre výrobu elektrickej energie už prebieha a pravdepodobne bude pokračovať, najmä používaním plynových turbín.

([1]) Ú. v. ES L 257, 10.10.1996, s. 26.
([2]) Ú. v. ES L 27, 30.1.1997, s. 20.

▼B

(15) Vzhľadom na zvyšovanie produkcie energie z biomasy sú odôvodniteľné špecifické emisné normy pre toto palivo.

(16) Rezolúcia Rady z 24. februára 1997 o stratégii spoločenstva pre odpadové hospodárstvo ([1]) zdôrazňuje potrebu podpory zhodnocovania odpadov a uvádza, že na prevádzkovanie zariadení, v ktorých sa spaľuje odpad, by sa mali vzťahovať vhodné emisné normy, aby sa zabezpečila vysoká úroveň ochrany životného prostredia.

(17) Získala sa skúsenosť v priemysle týkajúca sa techník a vybavenia pre meranie hlavných znečisťujúcich látok emitovaných veľkými spaľovacími zariadeniami; Európsky výbor pre normalizáciu (CEN) sa podujal na vytvorenie rámca, ktorý zabezpečí porovnateľnosť výsledkov meraní v spoločenstve a zaručí vysokú úroveň kvality týchto meraní.

(18) Je potrebné zlepšiť poznatky o emisiách hlavných znečisťujúcich látok z veľkých spaľovacích zariadení. Aby sa pravým spôsobom zobrazila úroveň znečisťovania zariadením, takéto informácie by sa mali spájať s poznatkami o jeho energetickej spotrebe.

(19) Táto smernica je bez vplyvu na časové obmedzenie, v rámci ktorého musia členské štáty transponovať a vykonávať smernicu 88/609/EHS,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Táto smernica sa vzťahuje na spaľovacie zariadenia, ktorých nominálny tepelný vstup sa rovná alebo je väčší ako 50 MW, bez ohľadu na druh používaného paliva (tuhé, kvapalné alebo plynné).

Článok 2

Na účely tejto smernice:

(1) „emisia“ je vypustenie látok zo spaľovacieho zariadenia do ovzdušia;

(2) „odpadové plyny“ sú plynné vypustenia obsahujúce tuhé, kvapalné alebo plynné emisie; miera ich objemového prietoku je vyjadrená v kubických metroch za hodinu pri bežnej teplote (273 K) a tlaku (101,3 kPa) po korekcii kvôli obsahu vodných pár, ďalej len (Nm^3/h);

(3) „hodnota emisného limitu“ je prípustné množstvo látky v odpadových plynoch zo spaľovacieho zariadenia, ktoré môže byť vypustené do ovzdušia za dané obdobie; vypočíta sa ako hmotnosť na objem odpadových plynov, vyjadrená v mg/Nm^3, za predpokladu, že obsah kyslíka v objeme odpadového plynu je 3 % v prípade kvapalných a plynných palív, 6 % v prípade tuhých palív a 15 % v prípade plynových turbín;

(4) „miera odsírenia“ je množstvo síry, ktoré nie je emitované do vzduchu v sídle zariadenia spaľovne za dané obdobie v pomere k množstvu síry obsiahnutom v palive, ktoré vstupuje do zariadení spaľovne a ktoré sa používa v rovnakom období;

(5) „prevádzkovateľ“ je každá fyzická alebo právnická osoba, ktorá prevádzkuje spaľovacie zariadenie a ktorá má nad ňou rozhodujúcu ekonomickú právomoc, alebo ňou bola poverená;

(6) „palivo“ je každý tuhý, kvapalný alebo plynný horľavý materiál, používaný na spaľovanie v spaľovacom zariadení, s výnimkou

([1]) Ú. v. ES C 76, 11.3.1997, s. 1.

▼B

odpadov, na ktoré sa vzťahuje smernica Rady 89/369/EHS z 8. júna 1989 o prevencii znečistenia ovzdušia z nových spaľovní komunálnych odpadov ([1]), smernica Rady 89/429/EHS z 21. júna 1989 o znížení znečistenia ovzdušia z existujúcich spaľovní komunálneho odpadu ([2]) a smernica Rady 94/67/ES zo 16. decembra 1994 o nebezpečnom odpade ([3]), alebo akýkoľvek následný akt spoločenstva, ktorý zruší a nahradí jednu alebo viaceré z týchto smerníc;

(7) „spaľovacie zariadenie“ je každé technické zariadenie, v ktorom sa okysličujú palivá s cieľom využitia takto vzniknutého tepla.

Táto smernica sa vzťahuje iba na spaľovacie zariadenia určené na výrobu energie, s výnimkou tých, ktoré priamo využívajú produkty spaľovania vo výrobných procesoch. Táto smernica sa nevzťahuje na tieto spaľovacie zariadenia:

a) zariadenia, v ktorých sa produkty spaľovania používajú na priame vykurovanie, sušenie alebo iné spracovanie predmetov alebo materiálov, napr. na zahriatie pecí, pecí na tepelné spracovanie;

b) prídavné spaľovacie zariadenia, t. j. akékoľvek technické zariadenia určené na čistenie odpadových plynov spaľovaním, ktoré nie je prevádzkované ako samostatné spaľovacie zariadenie;

c) zariadenia na regeneráciu katalyzátorov na katalytické krakovanie;

d) zariadenia na premenu sírovodíka na síru;

e) reaktory používané v chemickom priemysle;

f) pece s koksovými batériami;

g) kaupre;

h) akékoľvek technické zariadenia používané na pohon vozidiel, lodí alebo lietadiel;

i) plynové turbíny používané na morských plošinách;

j) plynové turbíny povolené do 27. novembra 2002 alebo tie, ktoré podľa názoru príslušného orgánu budú predmetom plnej žiadosti o povolenie do 27. novembra 2002, za predpokladu, že zariadenie bude spustené do prevádzky najneskôr 27. novembra 2003 bez vplyvu na článok 7 ods. 1 a prílohu VIII (A) a (B);

Táto smernica nezahrňuje zariadenia poháňané naftovými, benzínovými alebo plynovými motormi.

Kde sa postavia dve alebo viac oddelených nových zariadení takým spôsobom, že ich odpadové plyny môžu byť pri zohľadnení technických a ekonomických faktorov, podľa úsudku príslušných orgánov, vypúšťané spoločným komínom, kombinácia vytvorená takýmito zariadeniami sa bude považovať za jednu jednotku;

(8) „viacpalivová spaľovacia jednotka“ je každé spaľovacie zariadenie, ktoré môže spaľovať súčastne alebo striedavo dva alebo viac druhov palív;

(9) „nové zariadenie“ je každé spaľovacie zariadenie, ktorému bolo vydané pôvodné stavebné povolenie, alebo kde takýto postup chýba, pôvodné povolenie na prevádzku z 1. júla 1987 alebo neskôr;

([1]) Ú. v. ES L 163, 14.6.1989, s. 32.
([2]) Ú. v. ES L 203, 15.7.1989, s. 50.
([3]) Ú. v. ES L 365, 31.12.1994, s. 34.

▼B

(10) „existujúce zariadenie“ je každé spaľovacie zariadenie, ktorému bolo vydané pôvodné stavebné povolenie, alebo kde takýto postup chýba, pôvodné povolenie na prevádzku pred 1. júlom 1987;

(11) „biomasa“ sú produkty pozostávajúce z akejkoľvek celej rastlinnej hmoty alebo jej časti, pochádzajúcej z poľnohospodárstva alebo lesníctva, ktoré sa môžu použiť ako palivo na účely zhodnotenia ich energetického obsahu a následného odpadu použitého ako palivo:

a) rastlinný odpad z poľnohospodárstva a lesníctva;

b) rastlinný odpad z potravinárskeho priemyslu, ak sa zhodnotí vytvorené teplo;

c) vláknitý rastlinný odpad z výroby buničiny a z výroby papiera z celulózy, ak sa spaľuje na mieste výroby a vytvorené teplo sa zhodnocuje;

d) korkový odpad;

e) drevný odpad s výnimkou drevného odpadu, ktorý môže obsahovať halogenované organické zlúčeniny alebo ťažké kovy následkom ošetrovania konzervátormi na drevo alebo nátermi a ktorý zahŕňa najmä drevný odpad pochádzajúci zo stavieb a demolácií;

(12) „plynová turbína“ je každý rotujúci stroj, ktorý premieňa tepelnú energiu na mechanickú prácu, pozostávajúca najmä z kompresora, tepelného zariadenia, v ktorom sa okysličujú palivá na zahrievanie pracovnej kvapaliny a turbíny;

(13) „okrajové regióny“ sú francúzske zámorské departementy s ohľadom na Francúzsko, Azory a Madeira s ohľadom na Portugalsko a Kanárske ostrovy s ohľadom na Španielsko.

Článok 3

1. Najneskôr do 1. júla 1990 zostavia členské štáty vhodné programy na postupné zníženie celkových ročných emisií z existujúcich spaľovacích zariadení. Programy stanovia časové rozvrhy a vykonávacie postupy.

2. V súlade s programami uvedenými v odseku 1, budú členské štáty naďalej dodržiavať emisné stropy a zodpovedajúce percentuálne zníženie stanovené pre oxid siričitý v prílohe I, stĺpce 1 až 6 a pre oxidy dusíku v prílohe II, stĺpce 1 až 4 v termínoch uvedených v týchto prílohách, až do vykonávania ustanovení článku 4, ktoré sa vzťahujú na existujúce spaľovacie zariadenia.

3. Pri uskutočňovaní týchto programov určia členské štáty aj celkové ročné emisie v súlade s prílohou VIII (C).

4. Ak podstatné alebo neočakávané zmeny v energetických nárokoch alebo v dostupnosti určitých palív alebo určitých výrobných prevádzok spôsobia vážne technické ťažkosti pri vykonávaní programu vytvoreného členským štátom podľa odseku 1, Komisia rozhodne na žiadosť toho členského štátu a pri zohľadnení podmienok žiadosti o úprave emisných stropov pre tento členský štát a/alebo termínov stanovených v prílohách I a II a oznámi svoje rozhodnutie Rade a členským štátom. Každý členský štát sa môže do troch mesiacov odvolať vo veci rozhodnutia na Rade. Do troch mesiacov môže Rada na základe kvalifikovanej väčšiny vydať odlišné rozhodnutie.

Článok 4

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 17 prijmú členské štáty vhodné opatrenia na zabezpečenie, aby všetky stavebné povolenia, alebo ak

▼B

takýto postup chýba, všetky povolenia na prevádzku nových spaľovacích zariadení, ktoré sú podľa príslušného orgánu predmetom plnej žiadosti o povolenie pred 27. novembrom 2002, za predpokladu, že sa zariadenie spustí do prevádzky najneskôr do 27. novembra 2003, obsahovali podmienky týkajúce sa dodržiavania hodnôt emisných limitov stanovených v časti A príloh III až VII týkajúce sa oxidu siričitého, oxidov dusíka a prachu.

2. Členské štáty prijmú vhodné opatrenia na zabezpečenie, aby všetky stavebné povolenia, alebo ak takýto postup chýba, všetky povolenia na prevádzku nových spaľovacích zariadení, iných ako podľa odseku 1 obsahovali podmienky týkajúce sa dodržiavania hodnôt emisných limitov stanovených v časti B príloh III až VII týkajúcich sa oxidu siričitého, oxidov dusíka a prachu.

3. Bez vplyvu na smernicu 96/61/ES a smernicu Rady 96/62/ES z 27. septembra 1996 o posudzovaní a riadení kvality okolitého ovzdušia ([1]) musia členské štáty dosiahnuť najneskôr do 1. januára 2008 významne zníženie emisií:

a) prijatím vhodných opatrení na zabezpečenie, aby všetky povolenia na prevádzku existujúcich spaľovacích zariadení obsahovali podmienky týkajúce sa dodržiavania hodnôt emisných limitov stanovených pre nové zariadenia, na ktoré odkazuje odsek 1, alebo

b) zabezpečením, aby existujúce zariadenia boli predmetom národného programu znižovania emisií, na ktorý odkazuje odsek 6;

a vo vhodných prípadoch uplatňovaním článkov 5, 7 a 8.

4. Bez toho, aby bola dotknutá smernica 96/61/ES a 96/62/ES, existujúce zariadenia môžu byť oslobodené od povinnosti dodržiavať hodnoty emisných limitov, na ktoré odkazuje odsek 3 a vyňaté z národného programu znižovania emisií za týchto podmienok:

a) prevádzkovateľ existujúceho zariadenia sa písomným vyhlásením zaslaným príslušnému orgánu do 30. júna 2004 zaviaže, že nebude prevádzkovať zariadenie viac ako 20 000 prevádzkových hodín počnúc 1. januárom 2008 a končiac najneskôr 31. decembrom 2015;

b) od prevádzkovateľa sa bude žiadať, aby každoročne zaslal príslušnému orgánu záznam využitého a nevyužitého zvyšného prevádzkového času zariadenia.

5. Členské štáty môžu požadovať prísnejšie dodržiavanie hodnôt emisných limitov a termínov na vykonávanie, ako sú stanovené v odsekoch 1, 2, 3 a 4 a článku 10. Môžu zahrnúť aj iné znečisťujúce látky a môžu uložiť aj dodatočné požiadavky alebo prispôsobenie zariadenia technickému pokroku.

6. Členské štáty môžu, bez vplyvu na túto smernicu a smernicu 96/61/ES a pri zohľadnení výdavkov a ziskov, ako i záväzkov podľa smernice 2001/81/ES Európskeho parlamentu a Rady z 23. októbra 2001 o národných stropoch pre určité látky znečisťujúce ovzdušie ([2]) a smernice 96/62/ES, určiť a vykonávať národné programy znižovania emisií pre existujúce prevádzky zohľadňujúc okrem iného aj dodržiavanie stropov uvedených v prílohách I a II.

Národný program znižovania emisií zníži celkové ročné emisie oxidov dusíka (NO_x) oxidu siričitého (SO_2) a prachu z existujúcich zariadení na úroveň, ktorá by sa dosiahla uplatňovaním hodnôt emisných limitov, na ktoré odkazuje odsek 3, na existujúce zariadenia v prevádzke v roku 2000 (vrátane tých existujúcich zariadení, ktoré v roku 2000 podstúpili príslušným orgánom schválený rehabilitačný program na zníženie emisií požadované vnútroštátnymi právnymi predpismi) na základe každoročného skutočného prevádzkového času, používaného paliva a tepelného

([1]) Ú. v. ES L 296, 21.11.1996, s. 55.
([2]) Ú. v. ES L 309, 27.11.2001, s. 22.

▼B

vstupu každého zariadenia, podľa priemeru za posledných 5 rokov prevádzky do roku 2000 vrátane.

Zatvorenie zariadenia zahrnutého do národného programu znižovania emisií nesmie mať za následok zvýšenie celkových ročných emisií zo zvyšných zariadení zahrnutých do programu.

Národný program znižovania emisií nesmie za žiadnych okolností vylúčiť zariadenie z ustanovení uložených v príslušných právnych predpisoch spoločenstva, vrátane o. i. smernice 96/61/ES.

Na národné programy znižovania emisií sa vzťahujú tieto podmienky:

a) program musí obsahovať dlhodobé ciele a príslušné krátkodobé ciele, opatrenia a časové harmonogramy na ich dosiahnutie a mechanizmus monitoringu;

b) členské štáty oznámia Komisii svoje národné programy znižovania emisií najneskôr do 27. novembra 2003;

c) Komisia vyhodnotí, či program spĺňa požiadavky uvedené v bode b) tohto odseku do šiestich mesiacov od jeho oznámenia. Keď Komisia usúdi, že tomu tak nie je, informuje o tom členský štát a ten do troch nasledujúcich mesiacov oznámi všetky opatrenia, ktoré prijal na zabezpečenie požiadaviek tohto odseku;

d) Komisia vytvorí najneskôr do 27. novembra 2002 usmernenie na pomoc členským štátom pri príprave programov.

7. Najneskôr do 31. decembra 2004 a s ohľadom na pokrok v ochrane ľudského zdravia a dosahovania environmentálnych cieľov spoločenstva pre acidifikáciu a kvalitu ovzdušia podľa smernice 96/62/ES zašle Komisia Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej posúdi:

a) potrebu ďalších opatrení;

b) množstvo ťažkých kovov vypúšťaných veľkými spaľovacími zariadeniami;

c) náklady, ich efektívnosť a výhody ďalšieho znižovania emisií v sektore spaľovacích zariadení členských štátov v porovnaní s inými sektormi;

d) technickú a ekonomickú realizovateľnosť takého znižovania emisií;

e) účinky noriem stanovených pre sektor veľkých spaľovacích zariadení vrátane ustanovení pre domáce tuhé palivá a účinky konkurencie na trhu s energiou na životné prostredie a vnútorný trh;

f) všetky národné programy znižovania emisií vytvorené členskými štátmi v súlade s odsekom 6.

Komisia zahrnie do svojej správy vhodný návrh na možné konečné dátumy alebo nižšie limitné hodnoty pre odchýlku uvedenú v 2. poznámke pod čiarou k prílohe VI A.

8. Správu uvedenú v odseku 7 budú vhodne sprevádzať súvisiace návrhy, so zreteľom na smernicu 96/61/ES.

Článok 5

Odchylne od prílohy III majú:

(1) Zariadenia s nominálnym tepelným vstupom rovným alebo väčším ako 400 MW, ktoré nie sú v prevádzke viac ako tento počet hodín ročne (prevádzkový priemer v období piatich rokov):

— do 31. decembra 2015, 2 000 hodín,

— od 1. januára 2016, 1 500 hodín,

stanovenú limitnú hodnotu pre emisie oxidu siričitého 800 mg/Nm^3.

▼B

Toto ustanovenie sa nevzťahuje na nové zariadenia, ktorým je povolenie udelené podľa článku 4 ods. 2.

(2) Do 31. decembra 1999 môže Španielske kráľovstvo schváliť nové elektrárne s nominálnym tepelným vstupom rovným alebo väčším ako 500 MW, ktoré spaľujú domáce alebo dovezené tuhé palivá, s povolením do konca roka 2005 a vyhovujúce týmto požiadavkám:

a) v prípade dovezených tuhých palív hodnota emisného limitu oxidu siričitého 800 mg/Nm^3;

b) v prípade domácich tuhých palív najmenej 60 % hodnota odsírenia,

za predpokladu, že celková povolená kapacita zariadení, na ktoré sa vzťahuje odchýlka neprekročí:

— 2 000 MWe v prípade zariadení spaľujúcich domáce tuhé palivá,

— v prípade zariadení spaľujúcich dovezené tuhé palivá buď 7 500 alebo 50 % celej novej kapacity všetkých zariadení spaľujúcich tuhé palivá povolených do 31. decembra 1999, podľa toho, ktoré je nižšie.

Článok 6

V prípade nových prevádzok, ktorým bola licencia udelená podľa článku 4 ods. 2 alebo prevádzok zahrnutých do článku 10 členské štáty zabezpečia, aby sa preskúmala technická a ekonomická realizovateľnosť kombinovanej výroby tepla a energie. Ak sa takáto realizovateľnosť potvrdí so zreteľom na trh a distribučnú situáciu, vytvoria sa podľa toho zariadenia.

Článok 7

1. Členské štáty zabezpečia, že do licencií alebo povolení uvedených v článku 4 sa vložia ustanovenia pre postupy týkajúce sa poruchy alebo výpadku na odlučovacom zariadení. V prípade výpadku bude príslušný orgán požadovať od prevádzkovateľa najmä zníženie alebo zastavenie prevádzky, ak sa do 24 hodín nedosiahne náprava, alebo prevádzkovanie zariadenia použitím palív z malým znečisťovaním. V každom prípade bude príslušný orgán upovedomený do 48 hodín. Za žiadnych okolností nesmie kumulatívne trvanie prevádzky bez odlučovacieho zariadenia v akomkoľvek dvanásťmesačnom období presiahnuť 120 hodín. Príslušný orgán môže povoliť výnimky pre horeuvedený 24 a 120 hodinový limit v prípadoch, kedy usúdi, že:

a) prevažuje potreba udržať dodávky energie;

b) spaľovňa s výpadkom by bola po obmedzenú dobu nahradená inou spaľovňou, ktorá by spôsobila celkové zvýšenie emisií.

2. Príslušný orgán môže pozastaviť najviac na šesť mesiacov povinnosť dodržiavať hodnoty emisných limitov uloženú článkom 4 pre oxid siričitý v prípade spaľovne, ktorá normálne používa palivo z nízkym obsahom síry, v prípadoch, kedy prevádzkovateľ nemôže dodržiavať tieto limitné hodnoty kvôli prerušeniu dodávky paliva z nízkym obsahom síry vyplývajúceho z vážneho nedostatku. Komisia bude o takýchto prípadoch bezodkladne informovaná.

3. Príslušný orgán môže povoliť odchýlku povinnosti dodržiavať hodnoty emisných limitov uvedených v článku 4 v prípadoch, kedy sa spaľovňa, ktorá bežne používa len plynné palivo a ktorá by inak musela byť vybavená zariadením na čistenie odpadových plynov, musí výnimočne uchýliť v období nepresahujúcom 10 dní, s výnimkou prevažujúcej potreby udržiavať dodávky energie, k používaniu iných palív z dôvodu náhleho prerušenia dodávky plynu. Príslušný orgán bude okamžite informovaný o výskyte každého

▼B

konkrétneho prípadu. Členské štáty okamžite informujú Komisiu o prípadoch uvedených v tomto odseku.

Článok 8

1 V prípade zariadení s viacpalivovou spaľovacou jednotkou, ktorá súčasne používa dve alebo viac palív, príslušný orgán pri udeľovaní povolenia podľa článkov 4 ods. 1 alebo 4 ods. 2 a v prípade zariadení uvedených v článku 4 ods. 3 alebo 10 stanoví hodnoty emisných limitov nasledovne:

a) po prvé, vezme hodnotu emisného limitu relevantnú pre každé jednotlivé palivo a znečisťujúcu látku zodpovedajúcu nominálnemu tepelnému vstupu spaľovacieho zariadenia, ako je uvedené v prílohách III až VII;

b) po druhé, určí palivovo hmotnostné hodnoty emisných limitov, ktoré sa získajú vynásobením vyššie uvedených jednotlivých hodnôt emisných limitov nominálnym tepelným vstupom dodaným každým palivom a výsledok násobenia vydelí súčtom tepelných vstupov dodaných všetkými palivami;

c) po tretie, zostaví súhrn palivovo hmotnostných limitných hodnôt.

2. Pri viacpalivových spaľovacích jednotkách, ktoré používajú destilované rezíduá alebo rezíduá premenené z rafinácie ropy pre vlastnú spotrebu, samotné alebo s inými palivami, sa použijú ustanovenia pre palivá s najvyššou hodnotou emisných limitov (určujúce palivo), bez ohľadu na odsek 1 vyššie, ak je počas prevádzky spaľovacieho zariadenia podiel tohto paliva na celkovom termálnom vstupe dodanom všetkými palivami aspoň 50 %.

Kde je podiel určujúceho paliva menší ako 50 %, hodnota emisného limitu sa určí na pomernom základe tepelného vstupu dodaného jednotlivými palivami vo vzťahu k súčtu tepelných vstupov dodaných všetkými palivami takto:

a) po prvé, vezme sa hodnota emisných limitov pre každé jednotlivé palivo a znečisťujúcu látku, zodpovedajúca nominálnemu tepelnému vstupu spaľovacieho zariadenia, ako je stanovené v prílohách III až VII;

b) po druhé, vypočíta sa hodnota emisného limitu určujúceho paliva (palivo s najvyššou hodnotou emisného limitu podľa príloh III až VII a v prípade dvoch palív s rovnakou hodnotou emisného limitu, palivo s vyšším tepelným vstupom); táto hodnota sa získa násobením hodnoty emisného limitu, stanovenej v prílohách III až VII pre toto palivo, koeficientom dva a odčítaním hodnoty emisného limitu paliva s najnižšou hodnotou emisného limitu od výsledku;

c) po tretie, určia sa palivovo-hmotnostné hodnoty emisných limitov, ktoré sa získajú vynásobením vypočítanej hodnoty emisných limitov paliva tepelným vstupom určujúceho paliva a ďalších jednotlivých hodnôt emisných limitov tepelným vstupom dodaným každým palivom, výsledok násobenia sa vydelí súčtom tepelných vstupov dodaných všetkými palivami;

d) po štvrté, zostavením súhrnu palivovo-hmotnostných hodnôt emisných limitov.

3. Ako alternatíva k odseku 2 sa môžu použiť tieto priemerné hodnoty emisných limitov pre oxid siričitý (bez ohľadu na používanú kombináciu palív):

a) pre zariadenia uvedené v článku 4 ods. 1 a 3: 1 000 mg/Nm^3, priemerom na všetky takéto zariadenia v rafinérii;

b) pre nové zariadenia uvedené v článku 4 ods. 2: 600 mg/Nm^3, priemerom na všetky takéto zariadenia v rafinérii, s výnimkou plynových turbín.

▼B

Príslušné orgány zabezpečia, aby uplatňovanie tohto ustanovenia neviedlo k zvýšeniu emisií z existujúcich zariadení.

4. V prípade zariadení s viacpalivovou jednotkou, ktorá striedavo používa dve alebo viac palív, sa pri udeľovaní povolenia podľa článku 4 ods. 1 a 2 a v prípade, že sú takéto zariadenia zahrnuté do článkov 4 ods. 3 alebo 10, sa uplatnia hodnoty emisných limitov stanovených v prílohách III až VII, zodpovedajúce každému palivu.

Článok 9

Odpadové plyny so spaľovacích zariadení sa kontrolovaným spôsobom vypúšťajú komínom. Povolenie uvedené v článku 4 a povolenia na spaľovacie zariadenia podľa článku 10 uložia podmienky vypúšťania. Príslušný orgán najmä zabezpečí, aby sa výška komína vypočítala spôsobom, ktorý zaistí bezpečnosť zdravia a životného prostredia.

▼M2

Článok 9a

1. Členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovatelia všetkých spaľovacích zariadení s nominálnym elektrickým výkonom 300 megawattov alebo viac, ktorým bolo pôvodné stavebné povolenie, alebo kde takýto postup neexistuje, pôvodné prevádzkové povolenie vydané po nadobudnutí účinnosti smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/31/ES z 23. apríla 2009 o geologickom ukladaní oxidu uhličitého ([1]), posúdili, či sú splnené tieto podmienky:

— sú k dispozícii vhodné úložiská,

— prepravné zariadenia sú technicky a ekonomicky realizovateľné,

— dodatočná montáž na zachytávanie CO_2 je technicky a ekonomicky uskutočniteľná.

2. Ak sa splnia podmienky uvedené v odseku 1, príslušný orgán zabezpečí, aby sa na mieste zariadenia vyčlenil vhodný priestor na umiestnenie vybavenia potrebného na zachytávanie a stláčanie CO_2. Príslušný orgán stanoví, či sa splnili uvedené podmienky, na základe posúdenia uvedeného v odseku 1 a iných dostupných informácií, ktoré sa týkajú najmä ochrany životného prostredia a zdravia ľudí.

▼B

Článok 10

Ak sa spaľovňa rozšíri najmenej o 50 MW, na novú časť zariadenia sa budú vzťahovať hodnoty emisných limitov podľa časti B príloh III až VII a bude stanovená vo vzťahu k tepelnej kapacite celého zariadenia. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na prípady uvedené v článku 8 ods. 2 a 3.

Ak prevádzkovateľ spaľovacieho zariadenia uvažuje o zmene podľa článkov 2 ods. 10 písm. b) a 12 ods. 2 smernice 96/61/ES, uplatňujú sa hodnoty emisných limitov uvedené v časti B príloh III až VII, čo sa týka oxidu siričitého, oxidov dusíka a prachu.

Článok 11

V prípade výstavby spaľovacích zariadení, ktoré budú mať pravdepodobne závažné účinky na životné prostredie iného členského štátu, zabezpečia členské štáty uskutočnenie všetkých náležitých konzultácií a poskytnú všetky dôležité informácie v súlade s článkom 7 smernice

([1]) Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 114.

▼B

Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie ([1]).

Článok 12

Členské štáty prijmú potrebné opatrenia na zabezpečenie monitorovania emisií zo spaľovacích zariadení zahrnutých do tejto smernice a všetkých ďalších hodnôt požadovaných na vykonávanie tejto smernice v súlade s prílohou VIII (A). Členské štáty môžu vyžadovať, aby sa toto monitorovanie vykonávalo na náklady prevádzkovateľa.

Článok 13

Členské štáty prijmú vhodné opatrenia na zabezpečenie, aby prevádzkovateľ informoval príslušné orgány v primeranej časovej dobe o výsledkoch nepretržitých meraní, kontrole meracieho vybavenia, jednotlivých meraní a všetkých iných meraní vykonaných s cieľom posúdenia súladu s touto smernicou.

Článok 14

1. V prípade nepretržitých meraní sa budú hodnoty emisných limitov uvedených v časti A príloh III až VII považovať za dodržané, ak vyhodnotenie výsledkov prevádzkových hodín v kalendárnom roku ukáže, že:

a) žiadna zo stredných mesačných hodnôt neprekročí hodnotu emisného limitu a

b) v prípade:

   i) oxidu siričitého a prachu: 97 % všetkých 48 hodinových stredných hodnôt neprekročí 110 % hodnôt emisných limitov,

   ii) oxidov dusíka: 95 % všetkých 48 hodinových stredných hodnôt neprekročí 110 % hodnôt emisných limitov.

Obdobia uvedené v článku 7 ako aj obdobia začiatku a uzatvorenia sa neberú do úvahy.

2. V prípadoch, kedy sa nevyžadujú nepretržité merania, alebo kde sa vyžadujú iné vhodné postupy na určovanie, sa budú hodnoty emisných limitov stanovené v prílohách III až VII považovať za dodržané, ak výsledky každej série meraní alebo každého iného postupu definovaného alebo určeného podľa pravidiel stanovených príslušnými orgánmi neprekročia hodnoty emisných limitov.

3. V prípadoch podľa článku 5 ods. 2 sa bude miera odsírenia považovať za dodržanú, ak vyhodnotenie meraní vykonaných v súlade s prílohou VIII, bod A.3, ukáže, že všetky stredné hodnoty kalendárneho mesiaca alebo všetky stredné hodnoty prevádzkového mesiaca dosiahli požadovanú mieru odsírenia.

Obdobia uvedené v článku 7 ako aj obdobia začiatku a uzatvorenia sa neberú do úvahy.

4. V nových zariadeniach, ktorým je udelené povolenie v súlade s článkom 4 ods. 2 sa budú hodnoty emisných limitov pre prevádzkové hodiny v kalendárnom roku považovať za dodržané, ak:

a) žiadna potvrdená priemerná denná hodnota neprekročí príslušné čísla uvedené v časti B príloh III až VII a

([1]) Ú. v. ES L 175, 5.7.1985, s. 40. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Rady 97/11/ES (Ú. v. ES L 73, 14.3.1997, s. 5).

▼B

b) 95 % všetkých potvrdených hodinových priemerných hodnôt za rok neprekročí 200 % príslušných hodnôt uvedených v časti B príloh III až VII.

„Potvrdené priemerné hodnoty“ sa určia podľa bodu A.6 prílohy VIII.

Obdobia uvedené v článku 7 ako aj obdobia začiatku a uzatvorenia sa neberú do úvahy.

Článok 15

1. Členské štáty informujú Komisiu najneskôr do 31. decembra 1990 o programoch zostavených v súlade s článkom 3 ods. 1.

Najneskôr rok po ukončení rozličných fáz pre zníženie emisií z existujúcich zariadení zašlú členské štáty súhrnnú správu o výsledkoch vykonávania programov.

Takisto sa požaduje čiastočná správa v strede každej fázy.

2. Správy podľa odseku 1 poskytnú celkový prehľad o:

a) všetkých spaľovacích zariadeniach zahrnutých v tejto smernici;

b) emisie oxidu siričitého a oxidov dusíku vyjadrené v tonách za rok a koncentrácie týchto látok v odpadových plynoch;

c) prijatých alebo zamýšľaných opatreniach s úmyslom znižovania emisií a o zmenách vo výbere používaného paliva;

d) vykonaných alebo zamýšľaných zmenách v spôsobe prevádzky;

e) platných alebo zamýšľaných definitívnych uzavretiach spaľovacích zariadení a

f) hodnotách emisných limitov uložených programami s ohľadom na existujúce zariadenia, tam, kde je to vhodné.

Pri určovaní ročných emisií a koncentrácií znečisťujúcich látok v odpadových plynoch vezmú členské štáty do úvahy články 12, 13 a 14.

3. Členské štáty uplatňujúce článok 5 alebo ustanovenia poznámok v prílohe III alebo poznámky pod čiarou v prílohe VI. A o tom podajú každoročne správu Komisii.

Článok 16

Členské štáty určia sankcie za porušenie vnútroštátnych právnych predpisov prijatých podľa tejto smernice. Tieto sankcie musia byť účinné, primerané a odradzujúce.

Článok 17

1. Smernica 88/609/EHS sa ruší s účinnosťou od 27. novembra 2002 bez vplyvu na odsek 2 alebo záväzky členských štátov týkajúce sa termínov transpozície a uplatňovanie tej smernice, ako sú uvedené v prílohe IX tejto smernice.

2. V prípade nových zariadení povolených pred 27. novembrom 2002 zostávajú článok 4 ods. 1 tejto smernice, článok 4 ods. 1, článok 5 ods. 2, článok 6, článok 15 ods. 3, prílohy III, VI, VIII a bod A.2 prílohy IX smernice 88/609/EHS, ako bola zmenená a doplnená smernicou 94/66/ES v platnosti do 1. januára 2008, potom budú zrušené.

3. Odkazy na smernicu 88/609/EHS sa chápu ako odkazy na túto smernicu a interpretujú sa v súlade s korelačnou tabuľkou v prílohe X tejto smernice.

▼B

Článok 18

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou pred 27. novembrom 2002. Bezodkladne o tom budú informovať Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Pre existujúce zariadenia a pre nové zariadenia, ktorým je udelené povolenie podľa článku 4 ods. 1 sa ustanovenia bodu A.2 prílohy VIII vzťahujú od 27. novembra 2004.

3. Členské štáty oznámia Komisii znenia ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijmú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 19

Táto smernica nadobúda účinnosť dňom uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev.*

Článok 20

Táto smernica je určená členským štátom.

▼B

PRÍLOHA I

STROPY A CIELE ZNÍŽENIA EMISIÍ SO_2 Z EXISTUJÚCICH SPAĽOVACÍCH ZARIADENÍ (1) (2)

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Členský štát	Emisie SO_2 z veľkých spaľovacích zariadení 1980 kilotony (kilotony/rok)	Emisný strop (kilotony/rok)			% zníženie oproti emisiám 1980			% zníženie oproti upraveným emisiám 1980		
		fáza 1	fáza 2	fáza 3	fáza 1	fáza 2	fáza 3	fáza 1	fáza 2	fáza 3
		1993	1998	2003	1993	1998	2003	1993	1998	2003
Belgicko	530	318	212	159	–40	–60	–70	–40	–60	–70
▼M1 Bulharsko	1 734	1 410	1 300	1 190	-19	-25	-31	-19	-25	-31
▼A1 Česká republika	1 408	919	303	155	–35	–79	–89	–35	–79	–89
▼B Dánsko	323	213	141	106	–34	–56	–67	–40	–60	–70
Nemecko	2 225	1 335	890	668	–40	–60	–70	–40	–60	–70
▼A1 Estónsko	240	123	91	76	–49	–62	–68	–49	–62	–68
▼B Grécko	303	320	320	320	+6	+6	+6	–45	–45	–45
Španielsko	2 290	2 290	1 730	1 440	0	–24	–37	–21	–40	–50
Francúzsko	1 910	1 146	764	573	–40	–60	–70	–40	–60	–70
Írsko	99	124	124	124	+25	+25	+25	–29	–29	–29
Taliansko	2 450	1 800	1 500	900	–27	–39	–63	–40	–50	–70
▼A1 Cyprus	17	29	32	34	+71	+88	+100	+71	+88	+100
Lotyšsko	60	40	30	25	–30	–50	–60	–30	–50	–60
Litva	163	52	64	75	–68	–61	–54	–68	–61	–54
▼B Luxembursko	3	1,8	1,5	1,5	–40	–50	–60	–40	–50	–50
▼A1 Maďarsko	720	429	448	360	–40	–38	–50	–40	–38	–50
Malta	12	13	17	14	+14	+51	+17	+14	+51	+17
▼B Holandsko	299	180	120	90	–40	–60	–70	–40	–60	–70

(1) Ďalšie emisie môžu vzniknúť z kapacity povolenej k 1. júlu 1987 a neskôr.

(2) Emisie pochádzajúce zo spaľovacích zariadení povolených pred 1. júlom 1987, ktoré ešte nie sú do toho dátumu v prevádzke a ktoré neboli zohľadnené pri stanovovaní emisných stropov v tejto prílohe, musia buď dodržiavať požiadavky ustanovené v tejto smernici pre nové zariadenia, alebo sa musia započítať do celkových emisií z existujúcich zariadení, ktoré nesmú prekročiť stropy ustanovené v tejto prílohe.

▼B

Členský štát	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	Emisie SO_2 z veľkých spaľovacích zariadení 1980 kilotony (kilotony/rok)	Emisný strop (kilotony/rok)			% zníženie oproti emisiám 1980			% zníženie oproti upraveným emisiám 1980		
		fáza 1	fáza 2	fáza 3	fáza 1	fáza 2	fáza 3	fáza 1	fáza 2	fáza 3
		1993	1998	2003	1993	1998	2003	1993	1998	2003
Portugalsko	115	232	270	206	+102	+135	+79	–25	–13	–34
▼A1 Poľsko	2 087	1 454	1 176	1 110	–30	–44	–47	–30	–44	–47
▼M1 Rumunsko	561	692	503	518	23	-10	-8	23	-10	-8
▼A1 Slovinsko	125	122	98	49	–2	–22	–61	–2	–22	–61
Slovensko	450	177	124	86	–60	–72	–81	–60	–72	–81
▼B Spojené kráľovstvo	3 883	3 106	2 330	1 553	–20	–40	–60	–20	–40	–60
Rakúsko	90	54	36	27	–40	–60	–70	–40	–60	–70
Fínsko	171	102	68	51	–40	–60	–70	–40	–60	–70
Švédsko	112	67	45	34	–40	–60	–70	–40	–60	–70

▼B

PRÍLOHA II

STROPY A CIELE ZNÍŽENIA EMISIÍ NO_X Z EXISTUJÚCICH SPAĽOVACÍCH ZARIADENÍ (1) (2)

	0	1	2	3	4	5	6
Členský štát	Emisie NO_x (ako NO_2) z veľkých spaľovacích zariadení 1 980 kilotony	NO_x emisný strop (kilotony/rok)		% zníženie oproti emisiám 1980		% zníženie oproti upraveným emisiám 1980	
		fáza 1	fáza 2	fáza 1	fáza 2	fáza 1	fáza 2
		1993 (1)	1998	1993 (1)	1998	1993 (1)	1998
Belgicko	110	88	66	–20	–40	–20	–40
▼M1 Bulharsko	155	125	95	-19	-39	-19	-39
▼A1 Česká republika	403	228	113	–43	–72	–43	–72
▼B Dánsko	124	121	81	–3	–35	–10	–40
Nemecko	870	696	522	–20	–40	–20	–40
▼A1 Estónsko	20	10	12	–52	–40	–52	–40
▼B Grécko	36	70	70	+94	+94	0	0
Španielsko	366	368	277	+1	–24	–20	–40
Francúzsko	400	320	240	–20	–40	–20	–40
Írsko	28	50	50	+79	+79	0	0
Taliansko	580	570	428	–2	–26	–20	–40
▼A1 Cyprus	3	5	6	+67	+100	+67	+100
Lotyšsko	10	10	9	–4	–10	–4	–10
Litva	21	8	11	–62	–48	–62	–48
▼B Luxembursko	3	2,4	1,8	–20	–40	–20	–40
▼A1 Maďarsko	68	33	34	–51	–49	–51	–49
Malta	1.7	7	2.5	+299	+51	+299	+51
▼B Holandsko	122	98	73	–20	–40	–20	–40

(1) Ďalšie emisie môžu vzniknúť z kapacity povolenej k 1. júlu 1987 a neskôr.

(2) Emisie pochádzajúce zo spaľovacích zariadení povolených pred 1. júlom 1987, ktoré ešte nie sú pred týmto dátumom v prevádzke a ktoré neboli zohľadnené pri stanovovaní emisných stropov v tejto prílohe musia buď dodržiavať požiadavky ustanovené v tejto smernici pre nové zariadenia, alebo sa musia započítať do celkových emisií z existujúcich zariadení, ktoré nesmú prekročiť stropy ustanovené v tejto prílohe.

▼B

Členský štát	0	1	2	3	4	5	6
	Emisie NO_x (ako NO_2) z veľkých spaľovacích zariadení 1 980 kilotony	NO_x emisný strop (kilotony/rok)		% zníženie oproti emisiám 1980		% zníženie oproti upraveným emisiám 1980	
		fáza 1	fáza 2	fáza 1	fáza 2	fáza 1	fáza 2
		1993 ([1])	1998	1993 ([1])	1998	1993 ([1])	1998
Portugalsko	23	59	64	+157	+178	–8	0
▼A1 Poľsko	698	426	310	–39	–56	–39	–56
▼M1 Rumunsko	135	135	77	-1	-43	-1	-43
▼A1 Slovinsko	17	15	16	–12	–6	–12	–6
Slovensko	141	85	46	–40	–67	–40	–67
▼B Spojené kráľovstvo	1 016	864	711	–15	–30	–15	–30
Rakúsko	19	15	11	–20	–40	–20	–40
Fínsko	81	65	48	–20	–40	–20	–40
Švédsko	31	25	19	–20	–40	–20	–40

([1]) Členské štáty môžu z technických dôvodov odložiť fázu 1 zníženia emisií NO_x najviac o dva roky upovedomením Komisie do jedného mesiaca od ohlásenia tejto smernice.

▼B

PRÍLOHA III

HODNOTY EMISNÝCH LIMITOV PRE SO_2

Tuhé palivo

A. Hodnoty emisných limitov SO_2 vyjadrené v mg/Nm^3 (obsah O_2 6 %), ktoré sa použijú na nové a existujúce zariadenia podľa článku 4 ods. 1 alebo 4 ods. 3:

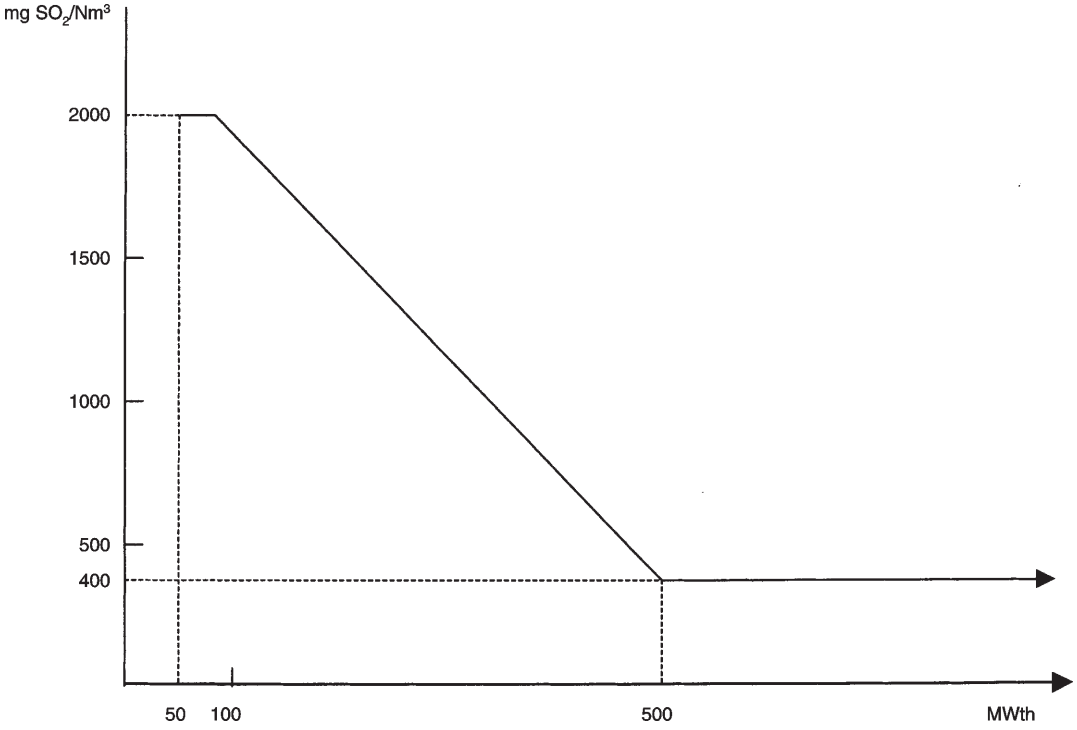

Poznámka: Ak sa nemôžu dodržať horeuvedené hodnoty emisných limitov kvôli povahe paliva, musí sa dosiahnuť miera odsírenia najmenej 60 % v prípade zariadení s nominálnym tepelným vstupom menším alebo rovným 100 Mwh, 75 % pre zariadenia väčšie ako 100 MWh a menšie alebo rovné 300 MWh a 90 % pre zariadenia väčšie ako 300 MWh. Na zariadenia väčšie ako 500 MWh sa vzťahuje miera odsírenia najmenej 94 %, alebo najmenej 92 % v prípadoch, kde bola uzavretá zmluva na poskytnutie vybavenia na odsírenie dymových plynov alebo injektovanie vápnom a práce na jeho inštalácii začali pred 1. januárom 2001.

B. Hodnoty emisných limitov SO_2 vyjadrené v mg/Nm^3 (obsah O_2 6 %), ktoré sa majú použiť na nové zariadenia podľa článku 4 (2) s výnimkou plynových turbín.

Druh paliva	50 až 100 MWh	100 až 300 MWh	> 300 MWh
Biomasa	200	200	200
Všeobecný prípad	850	200 ([1])	200

([1]) S výnimkou prípadov „okrajových regiónov“, kde sa použije od 850 do 200 mg/Nm^3 (lineárne zníženie)

▼B

Poznámka: Ak sa nemôžu dodržať horeuvedené hodnoty emisných limitov kvôli povahe paliva, prevádzky musia dosiahnuť 300 mg/Nm^3, alebo najmenej 92 % mieru odsírenia v prípade zariadení s nominálnym tepelným vstupom menším alebo rovným 300 MWh a v prípade zariadení s nominálnym tepelným vstupom väčším ako 300 MWh mieru odsírenia najmenej 95 % spolu s maximálnou povolenou hodnotou emisného limitu 400 mg/Nm^3 .

▼B

PRÍLOHA IV

HODNOTY EMISNÝCH LIMITOV PRE SO_2

Kvapalné palivá

A. Hodnoty emisných limitov SO_2 vyjadrené v mg/Nm^3 (obsah O_2 3 %), ktoré sa majú použiť na nové a existujúce zariadenia podľa článku 4 ods. 1 alebo 4 ods. 3:

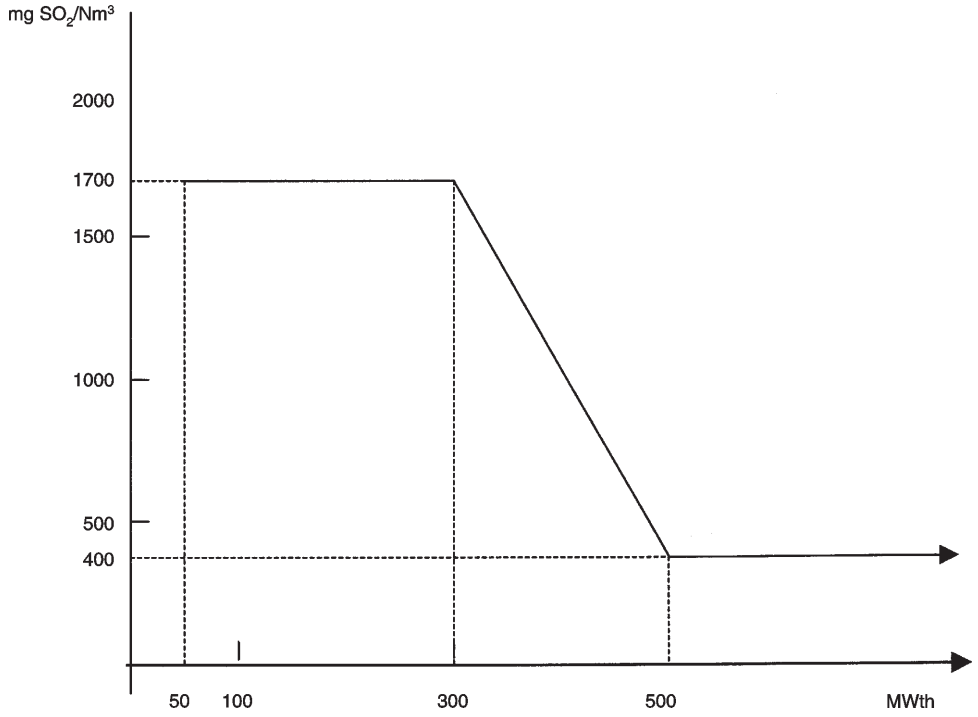

B. Hodnoty emisných limitov SO_2 vyjadrené v mg/Nm^3 (obsah O_2 3 %), ktoré sa majú použiť na nové zariadenia podľa článku 4 ods. 2 s výnimkou plynových turbín

50 až 100 MWh	100 až 300 MWh	> 300 MWh
850	400 až 200 (lineárne zníženie) ([1])	200

([1]) S výnimkou prípadov „okrajových regiónov“, kde sa použije od 850 do 200 mg/Nm^3 (lineárne zníženie)

V prípade dvoch prevádzok s nominálnym tepelným vstupom 250 MWh na Kréte a Rhode, ktorým sa má udeliť povolenie pred 31. decembrom 2007, platí hodnota emisného limitu 1 700 mg/Nm^3.

▼B

PRÍLOHA V

HODNOTY EMISNÝCH LIMITOV SO_2

Plynné palivá

A. Hodnoty emisných limitov SO_2 vyjadrené v mg/Nm^3 (obsah O_2 3 %), ktoré sa majú použiť na nové a existujúce zariadenia podľa článku 4 ods. 1 respektíve 4 ods. 3:

Druh paliva	Limitné hodnoty (mg/Nm^3)
Plynné palivá všeobecne	35
Skvapalnené plyny	5
Nízkovýhrevné plyny zo splyňovania rezíduí z rafinácie, plyn do koksárenských pecí, plyn do vysokých pecí	800
Plyn zo splyňovania uhlia	([1])

([1]) Rada určí pevné hodnoty emisných limitov platné pre tento plyn v neskoršom štádiu, na základe návrhov Komisie, ktoré sa vypracujú pri zohľadnení ďalších technických skúseností.

B. Hodnoty emisných limitov SO_2 vyjadrené v mg/Nm^3 (obsah O_2 3 %), ktoré sa majú použiť na nové zariadenia podľa článku 4 ods. 2:

Plynné palivá všeobecne	35
Skvapalnené plyny	5
Nízkovýhrevné plyny z koksárenských pecí	400
Nízkovýhrevné plyny z vysokých pecí	200

▼B

PRÍLOHA VI

HODNOTY EMISNÝCH LIMITOV NO_X (MERANÉ AKO NO_2)

A. Hodnoty emisných limitov NO_x vyjadrené v mg/Nm^3 (obsah O_2 6 % pre tuhé palivá, 3 % pre kvapalné a plynné palivá), ktoré sa majú použiť na nové a existujúce zariadenia podľa článku 4 ods. 1 alebo 4 ods. 3:

Druh paliva:	Limitné hodnoty (1) (mg/Nm^3)
Tuhé (2), (3):	
50 až 500 MWh	600
> 500 MWh	500
Od 1. januára 2016	
50 až 500 MWh	600
> 500 MWh	200
Kvapalné:	
50 až 500 MWh	450
> 500 MWh	400
Plynné:	
50 až 500 MWh	300
> 500 MWh	200

(1) S výnimkou „okrajových regiónov“, pre ktoré platia tieto hodnoty:
pevné všeobecne: 650
pevné s < 10 % prchavých zlúč.: 1 300
kvapalné: 450
plynné: 350

(2) Do 31. decembra 2015 sa na zariadenia s nominálnym tepelným vstupom väčším ako 500 MW, ktoré od roku 2008 nebudú prevádzkované viac ako 2 000 hodín ročne (prevádzkový priemer za obdobie päť rokov):
— vzťahuje limitná hodnota pre emisie oxidov dusíka (meraných ako NO_2) 600 mg/Nm^3 v prípade zariadení povolených v súlade s článkom 4 ods. 3 písm. a),
— v prípade zariadení patriacich do národných programov podľa článku 4 ods. 6 bude ich podiel v národnom programe posudzovaný na základe limitnej hodnoty 600 mg/Nm^3.

Od 1. januára 2016 sa na takéto zariadenia, ktoré nie sú v prevádzke viac ako 1 500 hodín ročne (prevádzkový priemer za obdobie päť rokov) vzťahujú limitné hodnoty pre emisie oxidov dusíka (meraných ako NO_2) 450 mg/Nm^3.

(3) Do 1. januára 2018 v prípade zariadení, ktoré boli v prevádzke v dvanásťmesačnom období končiacom 1. januárom 2001 a ktoré pokračujú v prevádzke, pri pevných palivách, ktorých prchavý obsah je menší ako 10 % sa má použiť 1 200 mg/Nm^3.

B. Hodnoty emisných limitov NO_x vyjadrené v mg/Nm^3, ktoré sa majú použiť na nové zariadenia podľa článku 4 ods. 2, s výnimkou plynových turbín

Tuhé palivá (obsah O_3 6 %)

Druh paliva	50 až 100 MWh	100 až 300 MWh	> 300 MWh
Biomasa	400	300	200
Všeobecný prípad	400	200 (1)	200

(1) S výnimkou „okrajových regiónov“, pre ktoré platí 300 mg/Nm^3.

Kvapalné palivá (obsah O_2 3 %)

50 až 100 MWh	100 až 300 MWh	> 300 MWh
400	200 (1)	200

(1) S výnimkou „okrajových regiónov“, pre ktoré platí 300 mg/Nm^3.

▼B

Pre dve prevádzky s nominálnym tepelným vstupom 250 MWh na Kréte a Rhode, ktorým sa má udeliť povolenie pred 31. decembrom 2007 platí hodnota emisného limitu 400 mg/Nm^3.

Plynné palivá (obsah O_2 3 %)

	50 až 300 MWh	> 300 MWh
Zemný plyn (poznámka 1)	150	100
Iné plyny	200	200

Plynové turbíny

Hodnoty emisných limitov NO_x vyjadrené v mg/Nm^3 (obsah O_2 15 %), ktoré sa majú použiť na jednu jednotku plynovej turbíny podľa článku 4 ods. 2 (limitné hodnoty sa vzťahujú iba na zaťaženie nad 70 %):

	> 50 MWh (tepelný vstup pri ISO podmienkach)
Zemný plyn (poznámka 1)	50 (poznámka 2)
Kvapalné palivá (poznámka 3)	120
Plynné palivá (iné ako zemný plyn)	120

Na plynové turbíny pre núdzové použitie, ktoré sú v prevádzke menej ako 500 hodín ročne, sa tieto limitné hodnoty nevzťahujú. Od prevádzkovateľa takéhoto zariadenia sa vyžaduje, aby každoročne zasielal príslušnému orgánu záznam takto využitého času.

Poznámka 1: Zemný plyn je prirodzene sa vyskytujúci metán s obsahom vzácnych plynov a iných zložiek neprekračujúcich 20 % (objemovo).

Poznámka 2: 75 mg/Nm^3 v týchto prípadoch, kedy je účinnosť plynových turbín určená ISO podmienkami základného zaťaženia:

— plynové turbíny, používané v kombinovaných systémoch výroby tepla a elektrickej energie, ktoré majú celkovú účinnosť väčšiu ako 75 %,

— plynové turbíny používané v zariadeniach s kombinovanými cyklami, ktoré majú ročný priemer úhrnnej elektrickej účinnosti väčší ako 55 %,

— plynové turbíny na mechanický pohon.Pre jednocyklové plynové turbíny, ktoré nespadajú do žiadnej z horeuvedených kategórií, ale majú väčšiu účinnosť ako 35 % – určenú podľa ISO podmienok základného zaťaženia – bude hodnota emisného limitu 50*η/35, kde η je účinnosť plynovej turbíny vyjadrená v percentách (a pri ISO podmienkach základného zaťaženia).

Poznámka 3: Táto hodnota emisného limitu sa vzťahuje len na plynové turbíny spaľujúce ľahké a stredné destiláty.

▼B

PRÍLOHA VII

HODNOTY EMISNÝCH LIMITOV PRE PRACH

A. Hodnoty emisných limitov pre prach vyjadrené v mg/Nm^3 (obsah O_2 6 % pre tuhé palivá, 3 % pre kvapalné a plynné palivá), ktoré sa majú použiť na nové a existujúce zariadenia podľa článku 4 ods. 1 alebo 4 ods. 3:

Druh paliva	Nominálny tepelný vstup (MW)	Hodnoty emisných limitov (mg/Nm^3)
Tuhé	≥ 500 < 500	50 ([2]) 100
Kvapalné ([1])	všetky zariadenia	50
Plynné	všetky zariadenia	5 ako pravidlo 10 pre plyny z vysokých pecí 50 pre plyny z oceliarskeho priemyslu, ktoré sa môžu použiť inde

([1]) Limitná hodnota 100 mg/Nm^3 sa môže použiť na zariadenia s nominálnym tepelným vstupom menším ako 500 MWh spaľujúce kvapalné palivá s obsahom popolčeka väčším ako 0,06 %.

([2]) Limitná hodnota 100 mg/Nm^3 sa môže použiť na zariadenia povolené podľa článku 4 ods. 3 s nominálnym tepelným vstupom väčším alebo rovným 500 MWh spaľujúce tuhé palivá s výhrevnosťou menšou ako 5 800 kJ/kg (čistá výhrevná hodnota) s obsahom vlhkosti väčším ako 45 % hmotnosti, kombinovaným obsahom vlhkosti a popola väčším ako 60 % hmotnosti a obsahom oxidu vápenatého väčším ako 10 %.

B. Hodnoty emisných limitov pre prach vyjadrené v mg/Nm^3, ktoré sa majú použiť na nové zariadenia podľa článku 4 ods. 2 s výnimkou plynových turbín:

Tuhé palivá (obsah O_2 6 %)

50 až 100 MWh	> 100 MWh
50	30

Kvapalné palivá (obsah O_2 3 %)

50 až 100 MWh	> 100 MWh
50	30

Pre dve prevádzky s nominálnym tepelným vstupom 250 MWh na Kréte a Rhode, ktorým sa má udeliť povolenie pred 31. decembrom 2007, platí hodnota emisného limitu 50 mg/Nm^3.

Plynné palivá (obsah O_2 3 %)

Ako pravidlo	5
Pre plyny z vysokých pecí	10
Pre plyny z oceliarskeho priemyslu, ktoré sa môžu použiť inde	30

▼B

PRÍLOHA VIII

METÓDY MERANIA EMISIÍ

A. **Postupy na meranie a hodnotenie emisií zo spaľovacích zariadení**

1. *Do 27. novembra 2004*

   Koncentrácie SO_2, prachu, NO_x sa merajú nepretržite v prípade nových zariadení, ktorým bolo udelené povolenie podľa článku 4 ods. 1 s nominálnym tepelným vstupom vyšším ako 300 MW. Monitorovanie SO_2 a prachu sa však môže vykonávať prerušovanými meraniami alebo inými vhodnými určovacími postupmi v prípadoch, kedy sa takéto merania alebo postupy, ktoré musia byť overené a schválené príslušnými orgánmi, môžu použiť na získanie koncentrácie.

   V prípade nových zariadení, ktorým je udelené povolenie podľa článku 4 ods. 1 a na ktoré sa nevzťahuje prvý pododsek, môžu príslušné orgány požadovať nepretržité merania týchto troch znečisťujúcich látok tam, kde to považujú za potrebné. Kde sa nevyžadujú nepretržité merania, použijú sa na ohodnotenie množstva horeuvedených látok prítomných v emisiách prerušované merania alebo vhodné určovacie postupy, ako sú schválené príslušnými orgánmi.

2. *Od 27. novembra 2002 a bez toho, aby bol dotknutý článok 18 ods. 2*

   Príslušné orgány vyžadujú nepretržité merania koncentrácií SO_2, NO_x a prachu z odpadových plynov každého spaľovacieho zariadenia s nominálnym tepelným vstupom 100 MW a väčším.

   Odchylne od prvého pododseku sa nepretržité merania nemusia požadovať v týchto prípadoch:

   — pre spaľovacie zariadenia so životnosťou menšou ako 10 000 prevádzkových hodín,

   — pre SO_2 a prach z boilerov spaľujúcich zemných plyn alebo z plynových turbín spaľujúcich zemný plyn,

   — pre SO_2 z plynových turbín alebo boilerov spaľujúcich ropu so známym obsahom síry v prípade absencie zariadenia na odsírenie,

   — pre SO_2 z boilerov spaľujúcich biomasu, ak môže prevádzkovateľ dokázať, že emisie SO_2 nemôžu byť za žiadnych okolností vyššie ako predpísané hodnoty emisných limitov.

   Kde nie sú požadované nepretržité merania, požadujú sa prerušované merania najmenej každých šesť mesiacov. Vhodné určovacie postupy, ktoré musia byť overené a schválené príslušnými orgánmi, môžu byť použité ako náhrada na určovanie množstva horeuvedených znečisťujúcich látok prítomných v emisiách. Takéto postupy využívajú príslušné normy CEN (Európsky výbor pre normalizáciu) čo najskôr po ich zverejnení. Ak nie sú dostupné normy CEN, použijú sa normy ISO, štátne alebo medzinárodné normy, ktoré zabezpečia obstarávanie údajov rovnakej vedeckej kvality.

3. V prípade zariadení, ktoré musia dodržiavať mieru odsírenia ustanovenú článkom 5 ods. 2 a prílohou III, uplatnia sa požiadavky týkajúce sa merania emisií SO_2 ustanovené odsekom 2 tohto bodu. Navyše obsah síry v palive, ktoré vstupuje do zariadení spaľovne, musí byť pravidelne monitorované.

4. Príslušné orgány budú informované o podstatných zmenách v type používaného paliva alebo v spôsobe prevádzky zariadenia. Rozhodnú o tom, či požiadavky monitorovania uložené odsekom 2 sú stále primerané, alebo vyžadujú úpravu.

5. Nepretržité merania vykonávané v súlade s odsekom 2 obsahujú prevádzkové parametre obsahu kyslíka, teploty, tlaku a obsahu vodných pár relevantné pre daný proces. Nepretržité meranie obsahu vodných pár v spalinách nie je potrebné, za predpokladu, že vzorka spaliny je pred analýzou emisií vysušená.

   Reprezentatívne merania, t. j. vzorky a analýza príslušných znečisťujúcich látok a parametrov procesu, ako aj referenčné metódy merania na kalibráciu automatizovaných meracích systémov sa vykonajú v súlade s normami CEN čo najskôr po ich zverejnení. Ak nie sú

▼B

dostupné normy CEN, použijú sa normy ISO, štátne alebo medzinárodné normy, ktoré zabezpečia obstarávanie údajov rovnakej vedeckej kvality.

Systémy nepretržitého merania sa kontrolujú prostredníctvom paralelných meraní referenčnými metódami najmenej raz ročne.

6. Hodnoty intervalov 95 % spoľahlivosti jedného nameraného výsledku nesmú prekročiť tieto percentá hodnôt emisného limitu:

oxid siričitý	20 %
oxidy dusíka	20 %
prach	30 %

Potvrdené hodinové a denné priemerné hodnoty sa určia z nameraných platných priemerných hodinových hodnôt po odčítaní hodnoty intervalu spoľahlivosti určeného vyššie.

Každý deň, v ktorom sú viac ako tri priemerné hodinové hodnoty neplatné kvôli poruche alebo údržbe meracieho systému, bude považovaný za nepotvrdený. Ak je kvôli takejto situácii neplatných viac ako 10 dní v roku, príslušný orgán bude požadovať od prevádzkovateľa prijatie primeraných opatrení na zlepšenie spoľahlivosti systému nepretržitého monitorovania.

B. **Určenie celkových ročných emisií spaľovacích zariadení**

Do roku 2003 vrátane, získajú príslušné orgány stanovenie celkových ročných emisií SO_2 a NO_x z nových spaľovacích zariadení. Ak sa používa nepretržité monitorovanie, prevádzkovateľ spaľovacieho zariadenia sčíta jednotlivo za každú znečisťujúcu látku hmotnosť emitovanú každý deň, na základe miery objemového toku odpadových plynov. Kde sa nepoužíva nepretržité monitorovanie, prevádzkovateľ urobí odhady celkových ročných emisií na základe odseku A.1 k spokojnosti príslušných orgánov.

Členské štáty oznámia Komisii celkové ročné emisie SO_2 a NO_x z nových spaľovacích zariadení v rovnakom čase, v akom sa požaduje oznámenie podľa odseku C.3, týkajúce sa celkových ročných emisií existujúcich zariadení.

Členské štáty vytvoria počnúc rokom 2004 a každý nasledujúci rok register emisií SO_2, NO_x a prachu zo všetkých spaľovacích zariadení s nominálnym tepelným vstupom 50 MW a väčším. Príslušný orgán získa za každé zariadenie prevádzkované jedným prevádzkovateľom na danom mieste tieto údaje:

— celkové ročné emisie SO_2, NO_x a prachu (ako celkové suspendované častice),

— celkové ročné množstvo energetických vstupov, týkajúcich sa čistej výhrevnej hodnoty, rozdelené do piatich kategórií paliva: biomasa, iné tuhé palivá, kvapalné palivá, zemný plyn, iné plyny.

Súhrn výsledkov tohto registra, ktorý ukáže emisie z rafinérii oddelene, sa zašle Komisii každé tri roky v posledných dvanástich mesiacoch do konca príslušného trojročného obdobia. Ročné údaje jednotlivých zariadení budú Komisii sprístupnené na požiadanie. Komisia sprístupní členským štátom súhrn porovnania a ohodnotenia národných registrov do dvanástich mesiacov od ich prijatia.

Počnúc 1. januárom 2008 budú členské štáty každoročne podávať Komisii správy o tých existujúcich zariadeniach, ktoré získali spôsobilosť podľa článku 4 ods. 4 spolu so záznamom o využitom a nevyužitom povolenom čase vo zvyšnom prevádzkovom živote.

C. **Určenie celkových ročných emisií existujúcich zariadení do roku 2003 vrátane.**

1. Členské štáty vytvoria počnúc rokom 1990 a každý nasledujúci rok až do 2003 vrátane, úplný register emisií existujúcich zariadení, zahrňujúci SO_2 a NO_x:

— uvádzajúci každé zariadenie nad 300 MWh a rafinérie,

— uvádzajúci celkové hodnoty pre ostatné spaľovacie zariadenia, na ktoré sa vzťahuje táto smernica.

▼B

2. Metodológia používaná na tieto registre bude konzistentná s tou, podľa ktorej sa určovali SO_2 a NO_x emisie zo spaľovacích zariadení v roku 1980.

3. Výsledky z tohto registra sa oznámia Komisii vo vhodnej súhrnnej forme do deviatich mesiacov od konca príslušného roka. Metodológia použitá na vytvorenie takýchto registrov emisií a detailné základné informácie sa sprístupnia Komisii na požiadanie.

4. Komisia zorganizuje systematické porovnávanie týchto národných registrov a ak to bude vhodné, zašle Rade návrhy s cieľom harmonizácie metodológií emisných registrov na účely účinného vykonávania tejto smernice.

▼B

PRÍLOHA IX

TERMÍNY PRE TRANSPOZÍCIU A VYKONÁVANIE ZRUŠENEJ SMERNICE

(uvedené v článku 17 ods. 1)

Smernica	Termíny pre transpozíciu	Termíny pre vykonávanie
88/609/EHS (Ú. v. ES L 336, 7. 12. 1998, s. 1)	30. jún 1990	1. júl 1990 31. december 1990 31. december 1993 31. december 1998 31. december 2003
94/66/ES (Ú. v. ES L 337, 24. 12. 1994, s. 83)	24. jún 1995	

▼B

PRÍLOHA X

KORELAČNÁ TABUĽKA

(uvedená v článku 17 ods. 3)

Táto smernica	Smernica 88/609/EHS
článok 1	článok 1
článok 2	článok 2
článok 3	článok 3
článok 4 ods. 1	článok 4 ods. 1
článok 4 ods. 2, 3 a 4	
článok 4 ods. 5	článok 4 ods. 3
článok 4 ods. 6, 7 a 8	
článok 5	článok 5
	článok 6
článok 6	
článok 7	článok 8
článok 8	článok 9
článok 9	článok 10
článok 10	článok 11
článok 11	článok 12
článok 12	článok 13 ods. 1
článok 13	článok 14
článok 14	článok 15
článok 15 ods. 1, 2 a 3	článok 16 ods. 1, 2 a 4
článok 16	
článok 17	
článok 18 ods. 1, prvý pododsek a ods. 3	článok 17 ods. 1 a 2
článok 18 ods. 1, druhý pododsek a ods. 2 a článok 19	
článok 20	článok 18
prílohy I až VIII	prílohy I až IX
príloha IX a X	—